

Deuntzer: Jeg vil slutte mig til de Talere, som har udtalt en Tak til den højtærede Justitsminister for Fremsættelsen af dette Lovforslag. Jeg vil haabe, at det, uagtet det vel ikke kan undgaa Udvalgsbehandling, meget hurtigt vil blive ført igennem, da jeg betragter det som en væsentlig Forbedring. Jeg tror, at de forskellige Indvendinger, man kunde have mod Enkeltheder i Lovforslaget, bedst behandles i et Udvalg, og i alt Fald skal jeg ikke inklade mig videre paa dem. Jeg vil kun med samme Styrke som flere foregaaende Talere betone, at man dog vistnok ikke kan sætte Retsplejelovens Kap. 16 i Kraft paa den Maade, som det her er foreslaaet. Jeg tror ikke, der er formelle Vanskeligheder; fordi Retsplejeloven ikke er traadt i Kraft, kan man meget godt anvende nogle af dens Regler. Endvidere tror jeg egentlig heller ikke, der vil opstaa praktiske Ulemper; i alt Fald vil man let kunne komme over dem. Men jeg mener, at dette Ting har i den senere Tid stadig holdt paa, at man ikke maa give nye Love, som henviser til store Stykker af ældre Love. Jeg tror, at Tinget har været ledet væsentlig af den rent formelle Betragtning, at der derved kommer en Uorden, Ulighed og Uklarhed ind i Lovgivningen, som man ikke bør række Haand til. Man bør lovgive saaledes, at hvor man anvender et ikke ganske ubetydeligt Indhold af ældre Love, bør det optages ordret i den nye Lov. Kun derved opnaar man, for det første at Lovgivningen bliver læselig og forstaaelig for andre end meget lærde Jurister, og dernæst at der ikke kommer Uligheder og Inkonsekvens ind i Lovgivningen. Jeg skal ikke nægte, at naar Lovforslaget begynder med de Ord: „Alle retslige Forkyndelser og andre processuelle Meddelelser saavel i borgerlige Sager som i Straffesager skulle fremtidig foregaa i Overensstemmelse med Reglerne i Lov om Rettens Pleje af 26. Marts 1909, Kap. 16“, saa passer dette jo ikke; thi læser man lidt ind i Lovforslaget, er der kommet noget ganske nyt ind. Man begynder altsaa med at sige, at Forkyndelser skal foregaa paa en vis Maade; men det viser sig senere, at det skal de ikke, der er Undtagelser derfra. Paa samme Maade er der et andet Punkt, som maaske ikke er særlig vigtigt, men hvor dog i formel Henseende en ret væsentlig Uoverensstemmelse er kommet frem. De Regler, som staar i Kap. 16 i Retsplejeloven, foreskriver nemlig, at man, naar man skal stævne, skal indlevere to Originaler. Men

naar Forkyndelsen efter dette Lovforslag sker gennem Postvæsenet, viser det sig, at den, der stævnes, faar sendt en Genpart. Den skal være bekræftet, og det kan være meget godt, men jeg ved ikke, om ikke den stævnedes i et saadant Tilfælde har Krav paa at faa en Original, eller om det er nok at bruge en bekræftet Genpart; det er jo ikke umuligt, at der senere kan vise sig at være Uoverensstemmelser mellem Originalen og Genparten. Det er naturligvis en ringe Ting, som let kan rettes, men jeg tror, den kunde være undgaaet, hvis man straks havde optaget de Regler, der skal overføres fra Retsplejeloven i dette Lovforslag.

Bestemmelserne i Lovforslagets § 11 om Sagers Genoptagelse er ganske nødvendige, naar man giver disse nye Stævningsregler, som man ikke er sikker paa vil virke paa samme Maade som de gamle. Jeg synes derfor, den højtærede Justitsminister har gjort rigtigt i at optage dem, og de formelle Indvendinger, der er fremsatte, synes jeg ikke har saa meget at sige. Det er jo en given Ting, at en mundtlig Procedure meget godt kan finde Sted; den finder egentlig Sted allerede nu; der er ogsaa i den almindelige Procesforordning af 3. Juni 1796 hjemlet mundtlig Procedure. Med Hensyn til Appel er der heller ikke den mindste Vanskelighed.

Jeg skal indskrænke mig til disse faa Bemærkninger og anbefale Lovforslaget til hurtig Vedtagelse.

Justitsministeren (Billow): Jeg takker det høje Ting for den velvillige Modtagelse, Lovforslaget har faaet. Jeg skal selvfølgelig med Glæde være rede til at forhandle om Enkelthederne. Jeg giver det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Deuntzer) Ret i, at Detaillerne egner sig bedre til Forhandling i et Udvalg end til Diskussion her ved første Behandling, og jeg skal derfor kun i al Korthed gaa ind paa de Ting, der er fremdragne her.

Det ærede Medlem for Færøerne (Effersee) var saa elskværdig at gøre mig opmærksom paa en Trykfejl i § 12. Der staar: „Lov Nr. 95 af 11. April 1890“. Det skal være: „Lov Nr. 55“. Det vil naturligvis blive rettet.

Det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Jessen) var inde paa, at det vistnok havde været rettest at optrykke selve Kapitel 16 af Loven om Rettens Pleje, og dertil sluttede sig det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds